

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΕΑΡ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ (2016).

Τήν Τρίτην, 16^{ην} / 29^{ην} Νοεμβρίου 2016, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου νέου – Ἱερομάρτυρος Φιλουμένου τοῦ Ἀγιοταφίτου εἰς τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, τόπον τοῦ ματυρίου Αὐτοῦ.

Ὁ ἐξ Ὀροῦντος τῆς Κύπρου καταγόμενος Ἀρχιμανδρίτης Φιλούμενος, τό γένος Χασάπη, Ἀγιοταφίτης ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ὑπηρέτει ὡς ἡγούμενος εἰς τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ὅτε τό ἔτος 1979 φανατικός τις Ἰουδαῖος ἐπιθείς αὐτῷ πληγὰς βαρείας εἰς τό σῶμα αὐτοῦ, ἀπετελείωσεν αὐτόν εἰς τό περίξ τοῦ Φρέατος παρεκκλήσιον.

Ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων, τιμῶσα τόν μάρτυρα αὐτῆς καί δῆ εἰς τόν τόπον, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ἀπεκάλυψεν ἑαυτόν εἰς τήν Σαμαρείτιδα γυναῖκα, κατέταξεν αὐτόν εἰς τό ἀγιολόγιον αὐτῆς τό ἔτος 2009. Τό λείψανον αὐτοῦ φυλάσσεται εἰς τό ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ παρεκκλήσιον νοτίως τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς, τόν ὁποῖον ἀνήγειρεν ὁ καθηγούμενος Ἀγιοταφίτης Ἱερομόναχος π. Ἰουστίνος, ἀρμόσας εἰς τό βόρειον τμήμα αὐτοῦ παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ἰουστίνου, τοῦ φιλοσόφου καί μάρτυρος, ἐκ Νεαπόλεως καταγομένου.

Εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦτον ἄνωθεν τοῦ Φρέατος προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας τήν ὡς ἄνω ἡμέραν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματεῶς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ πρώην Μητροπολίτου Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὡς τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Ἰγνατίου καί Ματθαίου καί τῶν Ἱεροδιακόνων Μάρκου καί Δημητρίου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου δεξιὰ ἑλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καί ρουμανιστί καί τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Ραφιδίων καί τῶν περιχώρων ἀραβιστί καί πιστοῦ λαοῦ, εὐλαβουμένου τόν Ἅγιον, προσευχομένου ἐν κατανύξει, ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Ρουμανίας, Οὐκρανίας καί Κύπρου.

Πρός τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Τοιγαροῦν καί ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τήν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τόν τήν πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης Αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ κεκάθικεν», (Ἑβρ. 12 1-2) κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί Προσκυνηταί.

Τό ἐκχυθέν αἷμα τοῦ μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Ἀγίου Φιλουμένου συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων, ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, ἵνα δοξάσωμεν τόν τῆς πίστεως ἡμῶν ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν, ὅς ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ κεκάθικεν, (Ἑβρ. 12,2). Προσέτι δέ, ἵνα ἐκζητήσωμεν τάς ὑπέρ ἡμῶν ἰκεσίας πρός τόν θεόν τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Φιλουμένου.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐτελείωσε τό ὑπέρ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων σωτηριῶδες Αὐτοῦ ἔργον διά τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου ἐν τῷ σταυρῷ. Τό δέ μαρτυρικόν καί ἀπολυτρωτικόν Αὐτοῦ αἷμα ἐπότισεν τό δένδρον ἢ καλλίτερον εἶπεῖν τό ξύλον τῆς ζωῆς, τό πεφυτευμένον ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ ἁγίου οἴκου αὐτοῦ, τουτέστιν τῆς Ἐκκλησίας.

«Καίπερ ὢν υἱός, ἔμαθεν ἀφ’ ὧν ἔπαθε τήν ὑπακοήν, 9 καί τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἷτιος σωτηρίας αἰωνίου», λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, (Ἑβρ. 5, 8-9).

Τό δέ νέφος μαρτύρων, δηλαδή ὁ μέγας ἀριθμός ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἐμαρτύρησαν διά τήν ἀλήθειαν τῆς εἰς Χριστόν πίστεως ἐγένοντο μέτοχοι τῆς τελειώσεως τοῦ Χριστοῦ διά τῆς ὑπακοῆς αὐτῶν εἰς τό θέλημα τοῦ θεοῦ Πατρός.

Τοιοῦτον τέκνον ὑπακοῆς εἰς τό θέλημα τοῦ θεοῦ ἀνεδείχθη καί ὁ σήμερον τιμώμενος Ἱερομάρτυς Φιλούμενος, ὁ ὁποῖος παιδιόθεν καί μετά ζήλου ἐφρόνει τήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τελείωσιν αὐτοῦ ἀκούων εἰς τάς προτροπὰς τοῦ θείου Παύλου, λέγοντος, «Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ θεῷ, τήν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν, καὶ μὴ συσχηματίζεσθαι τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθαι τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον», (Ρωμ. 12, 1-2).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Ἅγιος Φιλούμενος δέν «συνεσχηματίσθη τῷ αἰῶνι τούτῳ» (Ρωμ. 12,2), τουτέστιν δέν ἐξωμοιώθη πρός τόν τρόπον ζωῆς τῶν ὑλοφρόνων ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι εἶναι προσκεκολλημένοι εἰς τάς ματαίας σκέψεις καί φροντίδας τοῦ παρόντος βίου, ἀλλὰ ἐπεδίωκε «τό ἀγαθόν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον τῷ θεῷ» .

Κατά τάς διαταγὰς τῶν Ἀποστόλων ὁ γάρ διά τό ὄνομα Κυρίου τοῦ θεοῦ καταδικαζόμενος, οὗτος μάρτυς ἅγιος ἀδελφός τοῦ Κυρίου, «υἱός τοῦ Ὑψίστου», (Λουκ. 6,35), δοχεῖον τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, δι’ οὗ καί τόν φωτισμόν τῆς δόξης τοῦ Εὐαγγελίου” (Β’ Κορινθ. 4,4) ἔλαβεν ἕκαστος τῶν πιστῶν ἐν τῷ καταξιωθῆναι τοῦ ἀφθάρτου στεφάνου καί τῆς μαρτυρίας τῶν παθημάτων αὐτοῦ καί τῆς κοινωνίας τοῦ αἵματος αὐτοῦ «συμμορφωθῆναι τῷ θανάτῳ τοῦ Χριστοῦ» (Φιλιπ. 3,10), εἰς υἰοθεσίαν».

Ὁ θεῖος Παῦλος μᾶς καθιστᾷ σαφές ὅτι ἐάν θάλωμεν νά λάβωμεν τόν φωτισμόν τῆς δόξης τοῦ Εὐαγγελίου” (Β’ Κορ. 4,4), θά πρέπει νά συμμορφωθῶμεν πρός τόν θάνατον τοῦ Κυρίου, δηλονότι νά συμμετάσχωμεν εἰς τὰ παθήματά Του, εἰς τοὺς διωγμούς καί τάς κακοπαθείας Αὐτοῦ. “Προσπαθῶ”, λέγει ὁ σοφός Παῦλος, “νά γίνω συμμέτοχος τῶν παθημάτων καί τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, μήπως μπορέσω κι ἐγώ νά ἐπιτύχω καί νά ἀπολαύσω τήν ἔνδοξον Ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν”, «εἰ πως καταντήσω εἰς τήν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν», (Φιλιπ. 3,11). Λέγει δέ τοῦτο, διότι κατά τόν Εὐαγγελιστήν Ἰωάννην, τῶν ἁγίων ἡ ἀνάστασις καλεῖται ἀνάστασις ζωῆς, ἐν ᾗ τῶν πονηρῶν καί ἀδίκων καλεῖται ἀνάστασις κρίσεως «καί

ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δέ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως», (Ἰωάν. 5,29).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ἄνευ πειρασμῶν, δοκιμασιῶν ποικίλων καί δυσκολιῶν εἶναι ἀδύνατον νά ἀξιωθῶμεν τοῦ ἀφθάρτου στεφάνου, δηλαδή τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Διά τοῦτο οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας καί δὴ οἱ μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, προβάλλονται ὡς παραδείγματα πρὸς μίμησιν τῶν διωγμῶν καί σκληρῶν δοκιμασιῶν τοὺς ὁποίους ὑπέστησαν, ὡς ὁμολογεῖ καί ὁ θεσπέσιος Παῦλος: «ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς», (Ἑβρ. 11, 36-38).

Εἰς τό «νέφος τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας» ἡμῶν συγκαταλέγονται ἡ Ἁγία μεγαλομάρτυς καὶ Ἰσαπόστολος Φωτεινή ἡ Σαμαρεῖτις ὡς καί ὁ σήμερον ἑορταζόμενος Ἅγιος Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος. Οὗτοι κληθέντες ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀνεδείχθησαν κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου τῆς θείας ἀγάπης καὶ εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ δικαιοσύνης. Ἐτελειώθησαν δέ ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτῶν θανάτου. «Πολλὰ γὰρ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος», (Ψαλμ. 33,20), λέγει ὁ ψαλμωδός.

Ἡ ἐόρτιος μνήμη τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μαρτύρων μᾶς καλεῖ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, νά συνειδητοποιήσωμεν ὅτι ἡ πολιτεία, δηλονότι ὁ τρόπος ζωῆς τοῦ Χριστιανοῦ δέν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, τοῦ κόσμου ὁ ὁποῖος παρέρχεται. Ἡ πολιτεία ἡμῶν πρέπει νά ἐμπνέηται καί νά καθοδηγῆται ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου Αὐτοῦ: «Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν», (Ματθ. 24,35). Διὰ τοῦτο ὁ θεῖος Παῦλος κηρύττει λέγων: «Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν», (Ἑβρ. 13,14).

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν μέλλουσαν οὐράνιον πόλιν ἐπεζήτουν οἱ ἅγιοι καί δὴ οἱ μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν οὐράνιον, τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος πρέπει νά προσβλέπωμεν, ἔχοντες ὡς ὑπόδειγμα τοὺς σήμερον τιμωμένους ἁγίους μάρτυρας Ματθαῖον τὸν Εὐαγγελιστὴν καὶ φιλούμενον τὸν Ἀγιοταφίτην.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ καί ἐν ταυτῷ παρακαλέσωμεν Αὐτόν, ἵνα καταπαύσῃ τοὺς ἀδελφοκτόνους πολέμους καὶ χαρίσῃ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ χειμαζομένῃ περιοχῇ ἡμῶν καὶ τῷ κόσμῳ ἅπαντι. Μετὰ δὲ τοῦ μελωδοῦ εἶπωμεν: «Μετὰ μαρτύρων, ἀγνή Παρθένε θεοτόκε, μετὰ θείων προφητῶν μετὰ πάντων τῶν Ἀγγέλων, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἐκδυσώπει σωθῆναι, τοὺς πιστῶς σέ δοξάσαντας καὶ μεγαλύνοντας», Ἀμήν.

καὶ ἀραβιστί ἴδε ἠλεκτρονικὸν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2016/11/30/25767>

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος καὶ ἀνακαινιστὴς τοῦ ναοῦ τούτου καὶ τῆς Μονῆς παρέθεσε δεξιῶσιν ἐν συνεχείᾳ δέ μοναστηριακὴν τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/PlzyZEuCz44>

